

Teesis

2019 - 2020/1 (83)

Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarija
Kalvarijų g. 325
LT - 08420 Vilnius
tel. (8-5) 2701602
www.seminarija.lt

 www.facebook.com/Vilniausseminarija/

Ite in mundum universum

Brangūs „Teesie“ skaitytojai!

Su dideliu džiaugsmu pristatome jums dar vieną, jau 83-ąjį, Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijos klierikų leidžiamą „Teesie“ numerį.

Popiežius Pranciškus 2019 m. spalį paskelbė Ypatingoju misijų mėnesiu, siekdamas dar labiau sužadinti visos Bažnyčios sąmoningumą šiai tikrovei ir kreipti sielovadą tikinčiųjų siuntimo linkme. Atsiliepdama į šį Šventojo Tėvo paraginimą, mūsų seminarijos bendruomenė visus akademinius metus paskyrė misijų temai. Susitikimai ir įvairios paskaitos šiemet kreipia seminaristų dėmesį daugiausiai į misijinę Bažnyčios tikrovę. Šios temos įkvėpti, pristatome jums „Teesie“ numerį, kuriame į misijas siūlome pažvelgti kitu kampu – per asmenines žmonių patirtis.

Ypatingojo misijų mėnesio šūkis skelbė, kad kiekvienas pakrikštytasis yra siunčiamas į misiją. Ji, kiekvieno gyvenime yra unikali ir pareikalaujanti skirtingų talentų ir gebėjimų, taigi, šis numeris neišvengiamai svarsto ir apie Dievo valios ieškojimą savo gyvenime.

Nusprendėme pakalbinti ir išgirsti vyrus, besiruošiančius arba jau tarnaujančius Viešpaties vynuogyne. Neatsitiktinai šį numerį pavadiname žodžiais, skaitomais Evangelijoje pagal Matą: „Ite in mundum universum!“ (Eikite į visą pasaulį!). Tegul šie žodžiai tampa paraginimu kiekvienam, skaitysiančiam „Teesie“, drąsiai imtis atsakomybės už mums visiems Viešpaties paliktą darbą. Kiekvieno iš autorių istorijos ir mintys tebus įkvėpimo šaltinis ir gražus ženklas, kaip Dievo kvietimas Bažnyčiai ir kiekvienam tikinčiajam – imtis misijos kiekvieno žmogaus kasdienybėje.

„Teesie“ redakcija

**Pakrikštyti
ir siunčiami**

2019 m.
spalio mėn.

Ypatingojo misijų mėnesio malda

*Dangiškasis Tėve,
Iš numirusių prisikėlęs
Tavo vienatinis Sūnus Jėzus Kristus
liepė savo sekėjams
„eiti ir padaryti Jo mokiniams visų tautų žmones“,
o Tu mums primeni, kad per Krikštą
buvome įjungti į Bažnyčios misiją.
Apdovanojęs Šventosios Dvasios dovanomis,
suteik mums malonę drąsiai ir uoliai
liudyti Evangeliją,
kad vykdydami Bažnyčios patikėtą, ir
dar nebaigtą įgyvendinti misiją
rastume naujų veiksmingų būdų
skleisti pasaulyje gyvenimą ir šviesą
Maloningai padėk visoms tautoms
priimti Jėzaus Kristaus
gelbėjančią meilę ir Jo gailestingumą.
Jis būdamas Dievas
su Tavimi ir Šventąją Dvasia
gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.*

Nacionalinė misijų tarnyba – misijos.katalikai.lt

Redaktorius Mantas Jakštas

Bendradarbiai: Deividas Stankevičius, Edvardas Česonis, Linas Braukyla, Robert Gaičauskas

Maketavo Jūratė Tamošiūnaitė-Karašauskienė

Spausdino „UAB Smile Print“, Vilnius

Turintis

TEESIE REDAKCIJOS ŽODIS

ARKIVYSKUPAS GINTARAS GRUŠAS
GANYTOJO ŽODIS

KUN. ANTANAS SAULAITIS SJ
„MISIONIERIAUS GYVENIMAS“

KLIER. ROBERT VOIČAN
„PRAKTIKA PIRMIAU TEORIJS“

DIAK. VALDEMAR ŠIRVINSKI
„TELŠĖ - MISIJI IMANUOMA“

KUN. MARIUS TALUTIS
„PAL. TEOFILIUS – UOLUSIS MISIONIERIUS“

VILNIAUS ŠV. JUOZAPO KUNIGŲ SEMINARIJOS
KLIERIKAI KALBASI APIE MISIJAS
TURINTIEMS „ŽINIŲ DAUGIAU NEI MEILĖS“

KLIER. GINTAS PETKEVIČIUS
„IEŠKANČIAM DIEVO BALSO“

Ypatingąjį misijų mėnesį popiežius Pranciškus mus drąsino: „Kiekvienas iš mūsų esame misija pasaulyje, nes esame Dievo meilės vaisius“.

Kartais „misijas, misionieravimą“ suprantame ar įsivaizduojame pernelyg siaurai – kaip vykimą į kitą žemyną ar į Kristaus dar nepažinusias bendruomenes. Misija – nėra tik išrinktųjų, specialiai parengtų dvasininkų ar pasauliečių užduotis. Misija nėra ir tik krikščioniškos veiklos pajvairinimas, bet kiekvieno tikinčiojo pareiga savo elgsena ir žodžiu liudyti apie Dievo meilę ir tiesą. Kai kiekvienas per Krikšto Sakramentą dovanai gavome tikėjimą, kartu gavome ir Jėzaus Kristaus siuntimą šia dovana dalytis.

Ypatingai šis „dalijimosi dovana“ elementas svarbus įgyvendinant kunigiškąją pašaukimą. „Visiems kunigams privalu turėti misijinę širdį bei mąstyseną, būti atviriems Bažnyčios bei pasaulio poreikiams, rodyti dėmesį nutolusiems, ypač nekrikščionių grupėms savo aplinkoje. Maldoje ir ypač eucharistinėje Aukoje tegu jie persiima visos Bažnyčios rūpinimusi visa žmonija“ – enciklikoje „Redemptoris Missio - apie misijinio priesako nuolatinį galiojimą“ rašė šv. popiežius Jonas Paulius II.

Tad ir pasirengimą kunigystei galime suprasti kaip dar tvirtesnę apsisprendimą vykdyti Dievo mums su Krikštu duotą siuntimą misijai eiti į pasaulį. Išgirsti, atpažinti Viešpaties kvietimą ir į jį atsiliepti ne visada yra paprasta, dažnai užtrunka, kol suprantame, kur iš tiesų Jis mus kviečia ir į jį kreipia. Kiekvienam atpažinusiame savyje kunigo pašaukimą – „darbas su pašaukimu“ nesibaigia, nes visą kunigišką kelią teks nuolat klausti, kur Dievas per Bažnyčią mane kviečia? Į kokią misiją turiu leistis šiandien?

Studijuodami seminarijose turbūt visi esame pasvajoję, kokioje parapijoje teks dirbti – mieste ar periferijoje, galbūt kažkas norėjome ar norime dirbti tik su jaunimu ar šeimomis, o gal išvykti į kitą pasaulio šalį ir misionieriauti ten, kur Evangelijos šviesa dar nepasiekė. Bet ar būčiau pasiruošęs tarti „teesie“ ir palikti Lietuvą, vykti rūpintis užsienio lietuvių sielovada, jei seminarijoje svajojau dirbti nedidėleje Lietuvos bažnytelėje? Atsakę į Viešpaties kvietimą tapti kunigais – kartu atveriamė savo širdis begaliniam Viešpaties veikimo horizontui – nuolatos turime „grūdintis“ ir būti pasirengę išgirsti naują (gal netikėtą) pasiūlymą misijai.

Iš savo patirties galiu liudyti, kad Aukščiausiasis mėgsta pokštauti ir kartais iš anksto sunku nuspėti, kur Jo Dvasios dvelksmas mus nuves. Svarstydamas savo pašaukimą, kurį laiką siekiau atpažinti, ar Dievas mane kreipia būti benediktinu vienuolyne Kalifornijos dykumoje, ar tarnauti išėivijos lietuvių sielovadoje. Visgi galutinai savo pašaukimą supratau kiek netikėtai – iš tuometinio Vilniaus arkivyskupo Audriaus Juozo Bačkio gavęs kvietimą atvykti ir tarnauti Lietuvoje. Priėmiau šį kvietimą ir leidausi į misiją.

Kunigo, bet kurio dvasininko užduotys labai įvairios: atpažinti, ko bendruomenei ir Dievo tautai iš tiesų reikia, kad ją labiau kreiptų Dievo link. Tarnaudami bendruomenėse kartu su žmonėmis patiriame ir linksmiausius, ir skaudžiausius žmonių gyvenimo momentus: džiaugiamės krikštydami ar tuokdami, teikiame viltį ligoniams ar artimojo netekusiems bendruomenės nariams, ieškome paguodos ir drąsinančių žodžių kenčiantiems, atgailaujantiems ir t.t. Nepaisant to, kokio dydžio parapijoje, kuriame Lietuvos ar pasaulio krašte, kokiose pareigose dirbtume – skelbti Dievo Žodį su meile ir yra mūsų misija.

Ko galima pasimokyti iš misionierių svetimuose kraštuose ir kitose kultūrose – jie neišvengiamai privalo būti drąsūs ir kūrybingi, nes „daryti kaip visada ar kaip namuose“ – nebepavyksta. Atvirumas žmonėms, į kurių bendruomenę turime įsilieti, pastangos kurti santykį su vietos žmonėmis – padeda atrasti tinkamiausią formą ir būdą skleisti Gerąją Naujieną.

Nuolatinis buvimas misijoje, ypač kunigiškoje, yra ne tik džiugi veikla su bendruomene, bet ir daug kasdienių, rutiniškų ar ūkinių darbų. Neišvengiamai ištinka nuovargis, gal net nuobodulys. Kaip su tuo tvarkytis? Popiežius Pranciškus dažnai mums, dvasininkams, primena paprastus, bet esminius dalykus: „Jei vyskupo ar kunigo tarnystė nemaitinama maldos, Dievo žodžio klausymo, kasdienio Eucharistijos šventimo, taip pat dažno Atgailos sakramento priėmimo, galiausiai neišvengiamai išleidžiama iš akių tikroji tarnystės prasmė ir džiaugsmas, kylantis iš bendrystės su Jėzumi.“

Bažnyčioje turime nuostabią drąsos ir pašaukimo liudytoją – Mergelę Mariją, kuri, atrodytų neįtikėtinoje, žmonių akimis žiūrint – gal net beprotiškoje, situacijoje ištarė „fiat“. Kreipkimės į ją globos, prašykime pastiprinimo mūsų pašaukimui ir drąsos vykdyti Viešpaties mums siųstą misiją, kad ir kokia neįprasta ar nepatrukli ji mums atrodytų.

„Teesie Jo valia“

+ Gintaras Grušas

Vilniaus arkivyskupas metropolitas